

5 sierpnia 1929 r.

Fl. n. 1102

2

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10004.

Kl. 21 g 26.

Quarzlampen-Gesellschaft mit beschränkter Haftung
(Hanau n. M., Niemcy).

Nasada przyrządu naświetlającego, wprowadzana do otworów w ciele.

Zgłoszono 5 sierpnia 1927 r.

Udzielono 11 lutego 1929 r.

Pierwszeństwo: 12 sierpnia 1926 r. (Niemcy).

Znane jest stosowanie nasad w kształcie leju, które przeprowadza światło w elektrycznych przyrządach leczniczych, służących do naświetlania jam w ciele. Stosowane dotychczas nasady do przeprowadzania światła posiadają jednak znaczne wady, zwłaszcza gdy ich najmniejsza średnica wewnętrzna jest bardzo mała; mianowicie nie można w tym przypadku wypolerować wewnętrznej powierzchni ich zwężającego się końca; ponadto jest nadzwyczaj trudno oczyszczać rurki tego rodzaju od zarazków. Próbowano również wykonywać lejowate nasady, przeprowadzające światło, ze szkła, lecz próby te okazały się z jednej strony nieekonomiczne, z drugiej zaś — wyszła na jaw wada, polegająca na tem, że otwór w ciele był niedostatecznie oświetlany po bokach, gdyż stosowane przytem szkło zatrzymuje po większej

części promienie czynne. Również znane metalowe nasady do przeprowadzania światła, zaopatrzone w otwory w ścianach, nie pozwalały na dostateczne naświetlanie jam w ciele po bokach.

Niniejszy wynalazek usuwa powyższe wady. Polega on zasadniczo na tem, że stosowaną dotychczas rurę w kształcie leju zastępuje się dwiema częściami, dającymi się łatwo rozłączać. Druga z tych części, tworząca przedłużenie pierwszej z nich, zakończona stożkowo i połączonej rozłączalnie z osłoną lampy, może mieć kształt stożka lub cylindra i być wykonana z metalu lub szkła. W tym drugim przypadku przedłużenie może mieć kształt pręta lub rury i może być wykonane ze szkła o dowolnej przepuszczalności promieni, dzięki czemu jama w ciele, w którą się je wprowadza, może być w każdym poszczegół-

nym przypadku naświetlana z boku mniej lub więcej silnie, odpowiednio do potrzeb. Ponieważ według wynalazku do wprowadzania do otworów w ciele stosuje się krótkie nasady, przeto można je z łatwością polerować po stronie wewnętrznej; ponadto tego rodzaju krótkie nasady można z łatwością utrzymać w stanie czystym. Szczególna zaleta wynalazku polega na łatwej wymienności części przedłużającej, wprowadzanej do otworów w ciele, jak również na tem, że można stosować cylindryczne części przedłużające, które często okazują się bardzo odpowiedniami.

Na rysunku przedstawiono kilka przykładów wykonania niniejszego wynalazku, a mianowicie na fig. 1 jest przedstawiona lampa kwarcowa o kulistej osłonie *a*, zaopatrzonej w otwór *b* z połączoną w tem miejscu częścią nasady *c*, zwężającą się w kształcie leju w miejscu *e*; fig. 2 i 3 przedstawiają sposób przymocowywania nasady *c* do kulistej osłony *a*. W pierwszym przypadku zastosowano zamknięcie bagnetowe, w drugim — zamknięcie sprężynowe *f*. Nasada *c* posiada komorę *d*, w której można umieścić jedną lub kilka zasłon lub filtrów świetlnych, dzięki czemu można miarkować stopniowo zarówno rodzaj, jak i ilość światła, przechodzącego przez nasadę *c*. Na fig. 4 jest przedstawiona metalowa tarcza do całkowitego odcięcia strumienia świetlnego, na fig. 5 — metalowa tarcza, zapomocą której można zasłonić źródło światła całkowicie lub częściowo. Koniec zwężającej się stożkowo nasady *c*, odwrócony od osłony kulistej *a*, służy według fig. 1, 6, 7 i 8 do osadzania przedłużenia *g*. Na fig. 8 przedstawiono przedłużenie w kształcie rurki, stosowane np. do naświetlania kobiecej pochwy i zaopatrzone dla łatwiejszego wprowadzania do otworu w korek zamykający *h*. Jeśli zachodzi potrzeba naświetlania bocznych ścian jamy w ciele, wówczas przedłużenie *g* powinno być wykonane ze szkła, przepuszczającego światło, część zaś korka *h*, zwrócona do

wnętrza rurki, powinna tworzyć reflektor *i*. Szczególnie korzystne działanie osiąga się, nadając części korka *h*, zwróconej do wnętrza rurki, kształt stożka. Na fig. 8 i 9 *k* oznacza sprężynujące druciki, przymocowane do końca drążka, na którym jest osadzony korek *h* i służące do utrzymywania korka w odpowiednim położeniu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nasada do przeprowadzania światła zwłaszcza lamp kwarcowych, dająca się wprowadzać do jam w ciele, znamienna tem, że jest dwudzielną, przyczem jedna z jej części jest połączona z osłoną lampy znanymi sposobami tak, że łatwo ją można odjąć, druga zaś część, stanowiąca przedłużenie pierwszej, jest połączona z nią w taki sposób, że obie części łatwo dają się rozłączyć.

2. Nasada według zastrz. 1, znamienna tem, że druga część, stanowiąca przedłużenie pierwszej, jest wykonana ze szkła lub kwarcu.

3. Nasada do przenoszenia światła według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że część, przyłączana do osłony lampy, jest zakończona stożkiem i wewnątrz polerowana oraz posiada komorę do osadzania filtrów świetlnych i zasłon.

4. Nasada według zastrz. 1—3, znamienna tem, że swobodny koniec przedłużenia, mającego kształt rurki, zamyka się korkiem, którego strona, odwrócona do wnętrza nasady, jest wykonana jako reflektor.

5. Nasada według zastrz. 4, znamienna tem, że korek zamykający, używany jako reflektor, ma od wewnętrznej strony nasady kształt stożka.

Quarzlampen-Gesellschaft
mit beschränkter Haftung.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

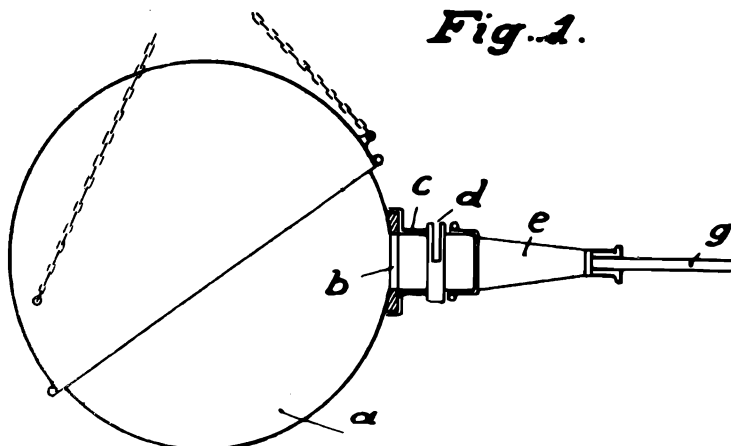

Fig. 2.

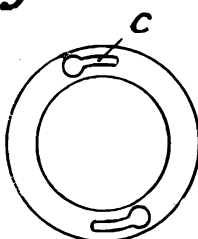
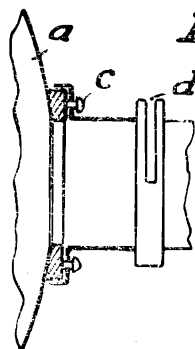

Fig. 3.

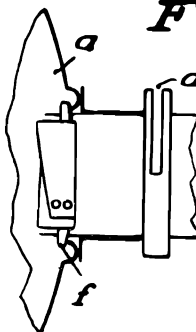

Fig. 5.

Fig. 6.

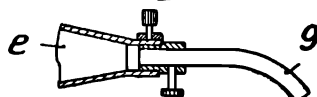

Fig. 4.

Fig. 8.

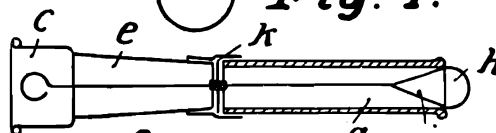

Fig. 7.

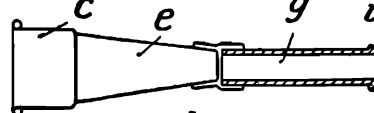

Fig. 9.

